

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. februar 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0482
Dok.: BBO40618

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 291 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 31. januar 2008.

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 291 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvad vil udfaldet være i en forældremyndighedssag med f.eks. et 3-årigt barn, hvor moderen beskylder faderen for pædofili? Man kan ikke høre barnet, hvad gør man så? Hvor går grænsen mellem en pædofilianklage og samværschikane?”

Svar:

1. Justitsministeriet kan oplyse, at det følger af forældreansvarsloven, at hvis forældre, der har fælles forældremyndighed, og ikke lever sammen, ikke er enige om forældremyndigheden, afgør retten, om den fælles forældremyndighed skal fortsætte, eller om en af forældrene skal have forældremyndigheden alene. Retten kan kun ophæve den fælles forældremyndighed, hvis der foreligger tungtvejende grunde.

Efter forældreansvarslovens § 14, stk. 1, kan retten - desuden efter anmodning fra en forælder, der ikke har forældremyndigheden - bestemme, at der skal være fælles forældremyndighed eller overføre forældremyndigheden til den forælder, som ikke har forældremyndigheden.

En afgørelse om, at forældrene (fortsat) skal have fælles forældremyndighed, kræver, at en eller begge forældre har nedlagt påstand herom.

Efter forældreansvarslovens § 4 træffes en afgørelse om forældremyndighed altid ud fra, hvad der er bedst for barnet. Afgørelsen træffes ud fra en konkret individuel vurdering af forholdene i den enkelte sag.

Justitsministeriet kan desuden oplyse, at det følger af forældreansvarslovens § 34, stk. 1, at barnet skal inddrages under en sag om forældremyndighed, så barnets eventuelle synspunkter kan komme til udtryk. Dette kan ske ved samtaler med barnet, børnesagkyndige undersøgelser eller på anden måde.

For små børn i alderen op til 7 år vil det ofte være svært at få barnets perspektiv frem ved en egentlig samtale med barnet. Barnets perspektiv må for disse børns vedkommende ofte søges tilvejebragt på anden måde, f.eks. ved børnesagkyndiges deltagelse i sagsbehandlingen, ved en børnesagkyndig undersøgelse eller vurdering eller ved erklæringer fra daginstitutioner eller andre professionelle, der har et godt kendskab til barnet.

2. Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at hvis konflikterne omkring samarbejdet om barnet skyldes, at den ene forælder uden påviselig grund har forsøgt at hindre den anden forælders kontakt til barnet, må retten anlægge et fremtidsorienteret perspektiv ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet. Det må således tillægges stor vægt, hvem af forældrene der har bedst evne til at samarbejde og dermed på længere sigt kan sikre barnets samvær med den anden forælder.

Afgørelsen skal altid træffes på grundlag af en konkret, individuel vurdering efter en undersøgelse af det konkrete barns og forældrenes forhold.